

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedj. 13. ožujka	17.30 + Anton, Danica i Srećko Vidoš
Utorak, 14. ožujka	17.30 + Ana i Mate Cindrić; Ruža Vesić i ob. Paušić
Srijeda, 15. ožujka	17.00 Križni put za obitelji vjeroučenika od 1. do 4. razreda 17.30 + Jure i Ljubica i ob. Prebeg
Četvrt, 16. ožujka	17.30 + Jure i Anka Mihaljević Rambašini
Petak, 17. ožujka Patrik - Domagoj	17.00 Križni put za obitelji vjeroučenika od 5. do 8. razreda 17.30 + Lucija Gračanin (30. dan)
Subota, 18. ožujka	15.00 VOJNOVAC: Križni put 17.30 SVETIŠTE: + Slavica, Milan i Mihovil Franjković; Marija Pribanić; Josip Franjković; Ivka Blažević; Tonček Kuterovac; Manda i Mate Mihaljević; Josip i Marija Sudarić.
19. ožujka 3. Korizmena	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić; Mara Jančić; Nikola i Ana Pavlič 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

- KRIŽNI put: SVETIŠTE** - srijeda, petak i nedjelja prije mise; **CEROVNIK** i **SKRANIK** petkom u (16 h) i nedjeljom prije mise; **VOJNOVAC** subotom prije mise.
- KATEHEZA** - srijedom (1. do 4. raz.) i petkom (5. do 8. raz.) – **Križni put i misa**.
- MOLITVA ZA OČEVE** – tijekom ožujka – mjeseca Sv. Josipa molimo za OČEVE.
- DEKANATSKI SUSRET** svećenika Og dekanata je u ponedjeljak, 13. ožujka u Ogulinu. Sv. Ispovijed u ogulinskoj crkvi Sv. Križa je SVAKE SRIJEDE od 9 do 10.30 sati.
- ŽPV Oštarija** održat će svoju 2. sjednicu u subotu, 18. ožujka u 18 sati u Plovaniji.
- ŽPV Cerovnika** održat će svoju 2. sjednicu u subotu, 1. travnja u 18 sati u Plovaniji.
- ŠIBENSKI dekanat** hodočasti u naše Svetište u subotu, 18. ožujka u popodnevnim satima sa biskupom **mons. Tomislavom Rogićem**, svećenicima i 350 vjernika (7 busova).
- SV. JOSIP** – liturgijska proslava je u ponedjeljak, 20. ožujka (zbog koriz. nedjelje)
- PRVI SUSRET BRANITELJA** – pozivam sve branitelje župa Oštarije i Cerovnik na prvi susret koji će se održati u nedjelju, 19. ožujka u 18 sati u oštarskoj plovaniji.
- MISEREOR** - poziv oca Biskupa vjernicima za odaziv na akciju „Misereor“ (dopis).
- VUKOVAR** – za dvodnevni nacionalni susret u Vukovaru prijavilo se desetak osoba.
- KORIZMENO hodočašće** OG dekanata u gopićku Katedralu u subotu, 25. ožujka. Polazak u 14 sati; pokorničko u Perušiću, a misa u Katedrali u 17 h. Cijena po osobi je 60 kn.
- LURD i FATIMA** – hodočašće G-S biskupije u listopadu (5.280 kn). **Prijavite se...**
- ZARUČNIČKI** tečaj počinje **17. ožujka u 19 sati** u Župnoj dvorani Ogulin.
- ČEPOVI** – skupljena je **38.** vreća. **Skupljamo dalje...**
- DAR ZA CRKVENE POTREBE** - godišnji prilog za obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

17. IDUĆE NEDJELJE – želimo istaknuti nekoliko osoba te im zahvaliti na njihovom nesebičnom darivanju općem dobru zajednice u kojoj žive. Preporučujem ih u molitve.

**OGANJ DOĐOH BACITI NA ZEMLJU
PA ŠTO HOĆU AKO JE VEĆ PLANUO**

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

12. ožujak 2017. • 2. NKG • God. VIII. • br. 11 (341)

Lice mu zasja kao sunce

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju: U ono vrijeme: Isus uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegovoga, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. A Petar prihvati i reče Isusu: »Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliju jednu.« Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: »Ovo je Sin moj ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!« Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: »Ustanite, ne bojte se!« Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: »Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.« *Riječ Gospodnja (Mt 17,1-9)*

Nikomu ne kazujte viđenje...

Zašto ste došli ovdje? Zašto ste došli na misu? Neki kažu, možda ću ipak nešto dobiti i mogao bih nešto propustiti što bi mi moglo biti korisno. Misa, bogoslužje mi treba nešto donijeti. S ovakvim mislima smo u dobrom društvu. U današnjem evanđelju čujemo da Petar misli isto tako. Dobio je mogućnost da vidi nešto izvanredno: proslavljenog Isusa. Preobraženje znači da su se Krist, a s njim i Mojsije i Ilija prikazali u preobraženim tjelesnom obliku, dakle onako kako će izgledati onda kad budu kod Boga Oca, to jest na onome svijetu, u vječnom životu. Gledati s onu stranu smrti, u onaj život, sigurno bi bio oduševljen svatko na svijetu, isto kao što je bio i Petar. I zato nudi sagraditi tri šatora, sjenice da bi tu Krist, Mojsije i Ilija imali nekakav stan. Ondje gdje oni stanuju, Petar bi uvijek mogao doći i taj bi pogled uvijek mogao zadržati i uživati. Taj pogled, ta scena je njemu nešto donijela. Tako bi trebao biti svaki susret s Kristom, a ne kao ono kad je išao prema njemu preko vode pa je potonuo, ne da se brine kako će se pet tisuća slušatelja nahraniti, ne tako kao kad je bio u nevolji pa je Isusa tri puta zatajio. Više bi volio neprestano gledati u nebo. Mislim da i se i nama događa slično.

I mi bismo više voljeli sasvim jasno vidjeti što će nam život donijeti, kakav je cilj, željeli bismo uvijek imati slične poglede, slične susrete s Kristom, koji bi nam ga donijeli tako blizu, koji bi nam mnogo donijeli. Ipak, sa sjenicama ništa ne izgrađujemo. Petar nije mogao zadržati ovaj trenutak, on mora sići s brda preobraženja - ukazanja. Isus ga opet vodi k drugim učenicima. Susret s Isusom ne može uvijek biti preobraženje, susret s Kristom, misa, ne mogu mi uvijek mnogo donijeti. Preobraženje je bilo samo predokus onoga što će jednom biti, vječni život kod Boga. I to je jedan predokus Uskrsa. Na Uskrs će učenici sresti Isusa kao uskrslog, preobraženog. Preobraženje treba sada učenike samo jačati, hrabriti, jer do Uskrsa trebaju mnogo pretrpjeti; osudu i smrt Gospodina i Učitelja. I kad oni dožive ove loše događaje bez Isusa, onda se trebaju prisjetiti ovog događaja i onoga što će doći poslije ovih teških trenutaka: uskrsnuće i vječni život kod Oca.

Da vaša radost bude potpuna (3. dio)

Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju HBK

Kateheza kao programirani odgoj u vjeri

17 Slijedom rečenoga, a na tragu apostolske pobudnice sv. Ivana Pavla II. *Catechesi tradendae*, kateheza se nikako ne može svesti samo na poučavanje osnovnih formula koje izražavaju vjeru, već je ona odgojni put, odnosno uvođenje u život po vjeri. Stoga se u postkoncilskoj katehezi naglasak više stavlja na vjeru kao Božji dar koji treba buditi, poticati i promicati njegov trajni rast. Slijedeći načelo da je potrebno „evangelizirati odgajajući i odgajati evangelizirajući“, a što se na poseban način događa u katehezi, jasno je da kako čovjek raste tako se i shvaćanje i življenje vjere prilagođuje njegovim mogućnostima. U tome

smislu nije dovoljno vjeru samo upoznati u bitnim crtama, i to uglavnom u vrijeme pripreve na sakramente, već je čovjek pozvan na trajni odgoj i rast u vjeri, na što upućuju svi crkveni dokumenti. Zato ona pripada području čovjekova odgoja do punine, odnosno do zrele vjere. Na taj se način kateheza sve više smatra odgojem vjere, za vjeru ili u vjeri. Stoga je očito da se o odgoju u vjeri može govoriti kao nečemu što Crkva to čini unutar ljudskih odnosno crkvenih posredovanja koja mogu olakšati, pomoći i otkloniti poteškoće u procesu buđenja i rasta stava vjere, ali uvijek u svijesti da ona ostaje vezana uz sebedarno Božje djelovanje i slobodan čovjekov odgovor.

Poznato je, naime, da se Božja milost očituje u redovitim prilikama spasenjskoga djelovanja Crkve, jer je sama Crkva spasiteljska Božja milost u svojoj povijesnoj vidljivosti. Drugim riječima, valja isticati istinsku odgojnu narav katehetskoga djelovanja koje treba biti poticaj, pomoć, smišljeno posredovanje u pravcu osobnoga, slobodnoga i pounutarnjenog odgovora na Božju riječ, u službi cjelovitoga životnog projekta. Stoga je kateheza na tragu ljudskoga posredovanja spasiteljskog susreta Boga i čovjeka, uz jasan stav da *svijet vjere* nije uglavnom *svijet istina ili stvari*, nego je riječ o odnosu Boga i čovjeka, što znači da je kateheza u službi njihova susreta(nja) i zajedništva. To posredovanje vodi prema zauzimanju stavova, stvaranju *mentaliteta vjere*, odnosno prožetosti života Isusom Kristom. Na taj se način kateheza trajno nadahnjuje, kako ističe *Opći direktorij za katehezu*, na *pedagogiji vjere*, pri čemu „kateheta svoju službu uobličava kao kvalificirani odgojni put, tj. s jedne strane pomaže osobi da se otvori vjerskoj dimenziji života, dok joj s druge strane nudi evanđelje koje mijenja procese shvaćanja, svijesti, slobode, djelovanja, kako bi ona svoje postojanje učinila sebedarjem po primjeru Isusa Krista“. Suvremeni bi katehete trebali biti pozorniji na sliku prvih Isusovih učenika koji su, susrevši Isusa, druge dovodili k njemu. U tome

je značajan primjer apostol Andrija koji svojega brata Petra dovodi Isusu ili pak Filip koji nalazi Natanaela i javlja mu da je našao Onoga o kojemu je pisao Mojsije (usp. Iv 1,40-42.45-46). U tome smislu, u postkoncilskoj se katehezi dogodio značajan pomak s obzirom na postupnost u odgoju u vjeri do njezine zrelosti, s ciljem da kršćanin stječe *iskustvo vjere*, nešto što mu se ne samo sviđa već što duboko prožima njegov život. To znači da se ona izgrađuje i potvrđuje ovisno i o čovjekovoj dobi i sredini u kojoj živi.

18 Na temelju rečenoga od presudnoga je značenja trajno imati pred očima da kateheza mora imati bitno crkveno obilježje. Ona je zapravo *crkveni čin*, bez obzira događala se u obitelji, kao *Crkvi u malom*, u kršćanskoj, odnosno župnoj zajednici ili u vjeronauku u školi. Stoga treba reći da prijanjanje uz Krista nužno pretpostavlja i uključivanje u crkvenu zajednicu pa je zato upravo crkvena dimenzija bitna u definiranju naravi i zadaće kateheze. Dakako, u promišljanju o katehezi potrebno je naglasiti da je Crkva pozvana osigurati prenošenje nauka i *poznavanja sadržaja vjere (fides quae)* ali i *osigurati načine odnosno modele* kateheze koji bolje promiču dozrijevanje stavova, odnosno mentaliteta vjere, koji postaje kršćaninov životni plan (*fides qua*). Sažeto rečeno, kateheza vodi poznavanju Božje riječi koje snagom Duha Svetoga prerasta u vjeru te počinje prožimati čitav čovjekov život. Ta se vjera slavi i jača po sakramentima Crkve i ispovijeda i svjedoči u životnome okruženju.

Pritom treba reći da katehezu valja ugrađivati u cjelokupno evangelizacijsko i pastoralno djelovanje, u trajnome odnosu s liturgijom i dijakonijom. U tome se smislu ne može zanemarivati jedna djelatnost na račun druge, ili pak sve svoditi na jednu od njih.

Uzevši u obzir da svako društvo, ovisno o tome prema kojim temeljnim ciljevima teži, odgoj i obrazovanje smatra svojom pokretačkom polugom i okosnicom, Crkva je pozvana odgoj u vjeri, odnosno promicanje njezina dozrijevanja, smatrati jednim od osnovnih elemenata svojega života i trajne obnove. Štoviše, svatko se može prije ili kasnije uvjeriti da bez istinske kateheze Crkva ne može napredovati.

MUKA GOSPODINA ISUSA KRISTA

POSLEDNJA VEČERA
SUDENJE PRED VIJEĆEM
JUDINO VJEŠANJE
SUDENJE PRED PILATOM
RAZAPINJANJE

Biskupijsko svetište - Gospe od Čudesa Oštarije (Ogulin) 12. ožujka 2017. U 18.30

IZVODE ŽUPLJANI ŽUPE SV. ANTE - KNIN